

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201778
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819201778.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členiek senátu JUDr. Ivety Anderlovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci navrhovateľky: W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., P. XXXX/XX, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Ivan Žilík, PhD., spol s r.o., so sídlom Prievidza, Štefánika 11/1, IČO: 36 869 121, proti osobe povinnej výživou: N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., G. VI. G. XXX/X, zastúpeného: JUDr. Vladimír Štrbík, advokát so sídlom Prievidza, Nám. Slobody 22, o určenie manželského výživného, na odvolanie osoby povinnej výživou proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5Pc/6/2019 -245 zo dňa 27. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I., II., III. a súvisiacom výroku V. o trovách konania zrušuje a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil povinnému na výživné prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk navrhovateľky, s účinnosťou od 23.4.2019 do 15.7.2020. Zameškané výživné za obdobie od 23.4.2019 do 15.7.2020 v sume 1.180,06 eur súd povinnému na výživné povolil splácať v mesačných splátkach po 80,- eur, vždy do posledného dňa v mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala určenia manželského výživného od povinného v sume 150,- eur mesačne, od apríla 2019. V priebehu konania upravila, že výživné žiada do dňa 15.07.2020, kedy manželstvo zaniklo rozvodom. Po uzavretí manželstva spolu žili do 19.08.2018, kedy sa navrhovateľka odsťahovala ku svojej matke, kde v čase podania návrhu stále žila. V čase začatia konania mala príjem z invalidného dôchodku v sume 204,60 eur mesačne, 125,- eur mesačne jej povinný na výživné zasielal v súvislosti so starostlivosťou o dieťa počas jeho pobytu u nej. Tento príjem jej nepostačuje ani na pokrytie základných životných potrieb, s úhradou nákladov na jej osobu jej pomáha matka. Mal. dcéra účastníkov bola zverená do osobnej starostlivosti t.j. povinného na výživné, ona je zviazaná prispievať na výživu dieťaťa sumou vo výške zákonom určeného minimálneho výživného. V priebehu konania sa presťahovala do bytu, ktorý jej bol pridelený, nájomné je 236,65 eur mesačne. Jej príjem tvorí len invalidný dôchodok 210,- eur mesačne, sumu 125,- eur mesačne jej povinný na výživné prestal dávať od septembra 2019. Zo svojho príjmu dáva 100,- eur svojej matke, ktorá jej z toho uhradí paušál za telefón v sume 30,- eur mesačne, poisťku 25,- eur mesačne a pomáha jej aj so stravovaním. Matka jej vypomáha aj tak, že hradí inkaso za byt, v ktorom býva. Povinný na výživné s návrhom nesúhlasil

3. Súd prvej inštancie vec na základe vykonaného dokazovania zistil, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa 23.09.2016 a toto manželstvo v čase podania návrhu navrhovateľky trvalo. Rozsudkom súdu

zo dňa 16.12.2019 č.k. 15Pc/13/2019-115 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.4.2020 č.k. 17CoP/17/2020-140 bol návrh povinného na určenie neplatnosti manželstva zamietnutý. Následne bolo v priebehu konania manželstvo účastníkov, rozsudkom súdu zo dňa 09.07.2020 č.k. 6P/59/2018-159, právoplatným 15.07.2020, rozvedené. Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že vzťahy medzi nimi sú narušené, asi od 19.09.2018 účastníci prestali žiť v spoločnej domácnosti. Z manželstva účastníkov pochádza jedno maloleté dieťa - W. Z., nar. X.XX.XXXX, ktorá bola na čas do rozvodu manželstva účastníkov, rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.1.2020 č.k. 10P/56/2018-164 zverená do osobnej starostlivosti otca (t.j. povinného na výživné) a navrhovateľke bola určená vyživovacia povinnosť k malol. dieťaťu sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa. Na čas po rozvode boli práva a povinnosti k maloletej (t.j. zverenie do osobnej starostlivosti a výška vyživovacej povinnosti) ponechané v rovnakej podobe. Navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku, ktorého výška v roku 2019 bola 204,60 eur mesačne, v roku 2020 je to suma 210,60 eur mesačne. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi vyplýva, že navrhovateľka nepoberá dávky v hmotnej núdzi ani iné príspevky a nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Z lustrácie účtov navrhovateľky bolo zistené, že k 17.6.2020 bol stav na účte navrhovateľky 0,82 eur. Z výpovedí účastníkov vyplynulo, že do septembra 2019 na základe dohody účastníkov bola realizovaná striedavá osobná starostlivosť o ich mal. dcéru a povinný na výživné navrhovateľke zasielal mesačne sumu 125,- eur, t.j. polovicu výšky rodičovského príspevku. Navrhovateľka bývala asi do 27.06.2020 u svojej matky. V tom čase mala podľa vlastného vyjadrenia výdavky na úhradu poisťky 25,- eur mesačne, hradila paušál za telefón v sume 35,- eur mesačne vrátane splátok za telefón. Výdavky za lieky navrhovateľka uvádzala vo výške 25,- eur štvrťročne. Okrem toho navrhovateľka v období podania návrhu až do septembra 2019 splácala úver po 144,90 eur. V súvislosti s úverom mala založené mesačné sporenie po 10,- eur. Okrem toho navrhovateľke vznikali aj bežné výdavky (stravovanie, hygiena, oblečenie a pod.). Asi od 27.06.2020 navrhovateľka býva v byte, ktorý bol pridelený do nájmu matke navrhovateľky. Mesačné nájomné predstavuje sumu 236,65 eur, zálohový poplatok za elektriku je vo výške 40,- eur. Poplatky za bývanie, paušál za telefón v sume 30,- eur mesačne a poistenie vo výške 25,- eur mesačne aktuálne za navrhovateľku hradí jej matka, ktorej navrhovateľka zo svojho príjmu dáva sumu 100,- eur mesačne. V konaní navrhovateľka uvádzala, že si hľadá prácu, bola sa informovať u viacerých zamestnávateľov (VEGUM, HECHT, Brose), zatiaľ neúspešne. Navrhovateľka nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a podľa správy ODI OR PZ v Prievidzi nie je evidovaná ako držiteľka, resp. vlastníčka motorového vozidla. Zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza vyplýva, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou z mladosti, jej miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť je 60% pre psychické ochorenie. Z posudku Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 13.05.2015 bolo zistené, že navrhovateľka bola od roku 2011 opakovane hospitalizovaná na psychiatrických oddeleniach pre poruchy správania zapríčinené užívaním psychoaktívnych látok so syndrómom závislosti. V tom čase jej bola stanovená diagnóza - duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinčných kríz. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.12.2014 č.k. 11Ps/7/2014-39 bola spôsobilosť navrhovateľky na právne úkony obmedzená tak, že nie je spôsobilá rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 24.08.2017 č.k. 11Ps/6/2016-38 bol rozsudok zo dňa 30.12.2014 č.k. 11Ps/7/2014 zrušený a spôsobilosť na právne úkony bola navrhovateľke navrátená. Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že dňa 23.10.2019 a 24.06.2020 sa podrobila testom na prítomnosť návykových látok. Výsledky testov boli v oboch prípadoch negatívne. Zo správy z psychiatrickej kontroly zo dňa 24.07.2020 vyplýva záver: F43.2 (adaptačné poruchy), abstinencia, F61 (zmiešaná a iná porucha osobnosti), F19 (porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok) s tým, že navrhovateľka je nastavená na medikamentóznú liečbu a ďalšia kontrola jej bola určená na 24.09.2020. Povinný na výživné je zamestnaný, v roku 2019 mal priemerný čistý mesačný príjem 813,70 eur (vrátane ošetrovného vyplateného Sociálnou poisťovňou - č.l. 202 spisu), poberal rodičovský príspevok vo výške 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur mesačne. Za obdobie mesiacov január až máj 2020 povinný na výživné dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 787,72 eur. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi poberá prídavok na dieťa v sume 24,95 eur mesačne a do 31.03.2020 poberal aj rodičovský príspevok v sume 270,- eur mesačne. Z lustrácie bankových účtov povinného bolo zistené, že ku dňu 17.06.2020 bol stav na jeho osobnom účte 1.234,07 eur a na účte na sporenie 190,- eur. Žije v Prievidzi v byte spolu so svojou matkou a jej priateľom, ktorí sa k povinnému nastahovali po odchode navrhovateľky z domácnosti, aby mu mohli pomáhať so starostlivosťou o dieťa. Povinný nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Z oznámenia ODI OR PZ v Prievidzi zo dňa 29.04.2019 bolo zistené, že povinný je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia a motocyklu zn. Honda CB 600. Zo správy zo dňa 17.06.2020 vyplynulo, že aktuálne

povinný aj naďalej vlastní osobné motorové vozidlo Škoda Fabia a okrem toho motocykel zn. Kawasaki ZSR 750 (v premávke od 05.06.2019). Povinný na výživné v čase podania návrhu hradil poplatok za byt v sume 180,- eur mesačne, poplatok za elektriku 30,- eur mesačne, poplatok za plyn v sume 13,- eur štvrťročne, koncesionársky poplatok vo výške 4,64 eur mesačne, poplatok za televíziu, internet a mobilný telefón hradil vo výške od 55,09 eur do 75,19 eur mesačne. Okrem toho si hradil poisťku po 30,- eur mesačne, splácal úver po 229,56 eura mesačne a výdavky na cestovné si vyčíslil na 50,- eur mesačne. Do septembra 2019 zasielal navrhovateľke v súvislosti so starostlivosťou o dieťa časť rodičovského príspevku v sume 125,- eur mesačne. Ku dňu rozhodovania súdu sa z uvedených platieb povinnému zvýšil poplatok za byt na sumu 210,- eur mesačne, a to od mesiaca máj alebo jún 2019, rovnako sa mu zvýšil poplatok za elektriku na sumu 35,- eur mesačne. V konaní povinný na výživné uvádzal, že mesačne si hradí poisťku vo výške 25,- eur. Okrem toho má výdavky v súvislosti s úhradou poplatku za komunálny odpad za seba a mal. W.iu v sume 63,- eur ročne. Od septembra 2019 začal povinný splácať úver, ktorý predtým hradila navrhovateľka, po 145,- eur mesačne. Ide o úver navrhovateľky, za ktorý on prevzal ručenie a z toho dôvodu ho spláca za navrhovateľku. Okrem uvedených výdavkov vznikajú povinnému aj bežné výdavky na stravovanie, hygienu, oblečenie a pod.. Povinný má vyživovaciu povinnosť voči malol. W. Z., ktorú má vo svojej osobnej starostlivosti. V konaní povinný na výživné poukazoval na to, že navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti z dôvodu, že požívala alkohol, zapíjala ním lieky. V dôsledku toho sa spolu hádali. Navrhovateľka si podľa jeho vyjadrenia písala zaľúbené správy s priateľom a stalo sa, že za ním aj šla spolu so svojou sesternicou S. P., vtedy tiež pila alkohol, prišla domov až po 23. hodine a on mal na starosti ich dieťa. Povinný uvádzal, že mal záujem všetko urovnať, ale keď sa vrátil po nočnej zmene domov, navrhovateľka bola opitá a on jej povedal, že takto žiť nechce, na čo navrhovateľka odišla. Neskôr sa ešte stretávali, ale došlo k tomu, že mu navrhovateľka volala v noci do práce, bola opitá a mala pri sebe malol. dieťa. Musel ísť po ňu a zaviesť ju do nemocnice. V konaní poukazoval aj na to, že navrhovateľka má vzťah s iným mužom, s ktorým aktuálne čaká dieťa. Požívanie alkoholu a odchod z domácnosti uvádzal povinný ako dôvod rozvratu vzťahov v manželstve aj v rozvodovom konaní. Navrhovateľka za dôvod odchodu zo spoločnej domácnosti v konaní označovala to, že povinný o ňu ako ženu nemal záujem, spával v inej miestnosti, nepomáhal jej v domácnosti ani s dcérou. Po návrate z práce sa najedol, sadol za počítač, pozrel si motorky a šiel spať. V rozvodovom konaní navrhovateľka ako príčinu rozpadu manželstva označila tiež to, že sa jej povinný nevenoval. Uviedla, že v tom čase mala jedného kamaráta, s ktorým si písala, po odchode zo spoločnej domácnosti sa aj stretávali, ale potom s tým skončili, on mal odísť do Nemecka. V súčasnosti má priateľa asi po dobu jedného roku a zistila, že je tehotná. Z výpovede navrhovateľky vyplynulo, že s priateľom nežijú v jednej domácnosti, len sa navzájom navštevujú. V konaní bola ako svedok vypočutá S. P., sesternica navrhovateľky, ktorá uviedla, že asi 3 mesiace - od júla do septembra dva alebo tri roky dozadu bývala v domácnosti účastníkov. Vzťah medzi účastníkmi vnímala tak, že sú skôr kamaráti než manželia. Povinný na výživné spával v obývačke, nemal ani záujem spať s navrhovateľkou v spálni. Ona bola s navrhovateľkou a malol. W.iou stále, navrhovateľke s dcérou pomáhala. Ako dôvod odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti označila to, že navrhovateľka už mala všetkého dosť, pretože povinný na výživu jej s ničím nepomáhal, domáce práce robila navrhovateľka, povinný o to nemal záujem. O dieťa sa tiež starala navrhovateľka. Uviedla, že správanie povinného ako manžela voči navrhovateľke bolo podľa nálady a situácie, aká doma bola - aj slušné ale aj neslušné. Odchodu navrhovateľky predchádzal konflikt medzi účastníkmi. Svedkyňa bola v tom čase s malol. W. v izbe a počula, že povinný po príchode z nočnej zmeny dal navrhovateľke facku, táto sa rozplakala a následne odišli preč. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľka sa alkoholu ani nedotkla, naposledy si vypila, keď išli spolu von aj s povinným na výživné; kedy presne to bolo, uviesť nevedela.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 71, § 75 ods. 2, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a uviedol, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou v roku 2015 pre ochorenie duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinčných kríz. O tom, že navrhovateľka v minulosti užívala drogy, mal povinný vedomosť ešte pred uzavretím manželstva s tým, že navrhovateľka vtedy mala záujem sa liečiť a žiť v usporiadanom vzťahu, čo vyplýva z pripojeného spisu týkajúceho sa rozvodu manželstva účastníkov. Z aktuálnej lekárskej správy bolo preukázané, že navrhovateľka má aj naďalej diagnostikované adaptačné poruchy, zmiešanú a inú poruchu osobnosti a poruchu psychiky a správania zapríčinenú užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok, pričom v súčasnosti abstínuje. Z výpovede navrhovateľky, ale aj svedkyne P. bolo zistené, že navrhovateľka pociťovala zo strany povinného ako manžela nedostatok záujmu a pomoci. Vzhľadom na jej zdravotné problémy zrejme starostlivosť o domácnosť a dieťa sama nedokázala zvládnuť a aj nezáujem manžela o ňu ako partnerku jej psychiku destabilizoval. Navrhovateľka je v

dôsledku narušenej psychiky psychicky labilná a sama v konaní priznala, že sa v čase, keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, opila. Pokiaľ teda došlo z jej strany k požitiu alkoholu, bolo to pod vplyvom uvedeného zdravotného stavu a nezhôd v manželstve, kedy navrhovateľka nedokázala situáciu adekvátne zvládať. Následne podstúpila psychiatrické liečenie a podľa lekárskej správy v súčasnosti abstínuje. V konaní nebolo sporným, že navrhovateľka v súčasnosti po dobu asi jedného roka má známosť s iným mužom. K ukončeniu spolužitia účastníkov došlo takmer pred dvomi rokmi, o obnovenie spolužitia účastníci nemali záujem a navrhovateľka už v roku 2018 podala návrh na rozvod manželstva. V dôsledku žaloby o neplatnosť manželstva, podanej povinným, bolo rozvodové konanie účastníkov prerušené a ich manželstvo bolo následne rozvedené. Známosť s iným mužom navrhovateľka nadviazala takmer po roku od ukončenia spolužitia s povinným na výživné a v konaní nebolo zistené, že by s týmto mužom žila v jednej domácnosti, resp. že by sa tento jej priateľ podieľal na nákladoch navrhovateľky. Z výpovede navrhovateľky bolo zistené, že s priateľom žijú oddelene, navzájom sa len navštevujú. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie uzavrel, že v danej veci nejde o prípad podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine, kedy by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi a je možné rozhodnúť o vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľke. Bolo preukázané, že navrhovateľkin príjem pozostáva len z invalidného dôchodku 204,60 eur (rok 2019), resp. 210,60 eur (rok 2020), iný príjem nemá, má vyživovaciu povinnosť voči mal. W.ii v sume zodpovedajúcej zákonom určenému minimálnemu výživnému (čo je od 1.7.2020 suma 29,42 eur mesačne). Povinný na výživné je zamestnaný, za rok 2019 mal priemerný čistý príjem 813,70 eur, poberal rodičovský príspevok v sume 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur mesačne, z čoho do septembra 2019 zasielal navrhovateľke sumu 125,- eur v súvislosti s jej starostlivosťou o dieťa. V roku 2020 je priemerný čistý príjem navrhovateľa 787,72 eur, poberá prídavok na dieťa v sume 24,95 eur mesačne. Do marca 2020 mu bol vyplácaný rodičovský príspevok v sume 270,- eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť má len k mal. W.. Účastníci od cca 19.09.2018 nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, povinný navrhovateľke na jej výživu doposiaľ neprispel ničím. Je zrejmé, že príjem navrhovateľky je podstatne nižší ako príjem povinného na výživné a tento príjem nie je postačujúci na pokrytie jej nevyhnutných výdavkov. Pokiaľ povinný v konaní vyčíslil svoje výdavky v čase začatia konania na sumu 611,64 eur (bez nákladov na stravu, hygienické potreby, náklady dieťaťa) a v roku 2020 na sumu 1.072,64 eur (vrátane stravovania, výdavkov dieťaťa, hygienických potrieb), súd poukazuje na to, že v domácnosti s ním žijú ešte ďalšie dve plnoleté osoby (matka povinného s priateľom), ktoré sa tiež majú podieľať na úhrade nákladov v domácnosti, čo však povinný pri vyčíslení svojich nákladov nezohľadnil. Súd poukázal na to, že povinný napriek tomu, že podľa jeho údajov má výdavky vyššie ako je jeho príjem, mal zostatok na osobnom účte k 17.6.2020 v sume 1.234,07 eur a na sporiacom účte v sume 190,- eur, pričom sám na pojednávaní uviedol, že má úspory okolo 1.000,- eur. Z toho potom vyplýva, že jeho výdavky sú reálne nižšie, než v konaní uvádzal. Súd tiež nezohľadňoval skutočnosť, že povinný od septembra 2019 uhrádza za navrhovateľku splátky úveru po 145,- eur mesačne, nakoľko z jeho vyjadrenia, ktoré navrhovateľka v konaní nenamietala, vyplynulo, že tieto splátky uhrádza ako ručiteľ za úver navrhovateľky a ako ručiteľovi mu voči navrhovateľke vzniká osobitný nárok na vrátenie poskytnutého plnenia. Súd však pri rozhodovaní zohľadnil aj to, že navrhovateľka sa mohla snažiť nájsť si primeranú prácu vzhľadom k jej zdravotnému stavu, hoci len brigádnickou formou. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi vyplýva, že v mesiaci jún 2020 evidovali voľné pracovné miesta aj pre osoby zdravotne postihnuté (č.l. 195 spisu). S prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam považoval súd za primerané, aby povinný na výživu navrhovateľky prispieval sumou 80,- eur mesačne. Takto určené výživné je v možnostiach a schopnostiach povinného hradiť aj pri zohľadnení jeho nevyhnutných výdavkov. Súd preto rozhodol tak, že povinnému na výživné uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne, s účinnosťou od 23.04.2019, t.j. od začatia konania, až do 15.07.2020, kedy manželstvo účastníkov zaniklo rozvodom. Navrhovateľka sa návrhom domáhala určenia výživného vo výške 150,- eur mesačne od apríla 2019, t.j. od 01.04.2019. Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine možno výživné priznať len odo dňa začatia konania. Konanie sa začalo podaním návrhu dňa 23.04.2019. Súd prvej inštancie návrh navrhovateľky v časti týkajúcej sa nároku do 23.04.2019 a následne v časti prevyšujúcej sumu 80,- eur mesačne považoval za nedôvodný, a preto ho v tejto časti zamietol. Súčasne bolo rozhodnuté o povinnosti povinného zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné za obdobie od 23.04.2019 až do 15.07.2020. Zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 1.180,06 (t.j. po 80,- eur za mesiace máj 2019 až jún 2020 a alikvótna časť výživného za mesiac apríl 2019 a júl 2020; 14 x 80 eur = 1.120,-eur, alikvótna časť výživného za mesiac apríl 2019: 80,- eur : 30 dní v mesiaci apríl = 2,67 eur na deň; 2,67 eur x 8 dní = 21,36 eur; alikvótna časť výživného za mesiac júl 2020 : 80,- eur : 31 dní v mesiaci júl = 2,58 eur na deň; 2,58 eur x 15 dní = 38,70 eur). Uvedenú sumu súd povolil povinnému na výživné splácať v mesačných

splátkach po 80,- eur, najneskôr do posledného dňa v mesiaci, a to počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia s tým, že pokiaľ nebude čo len jedna splátka uhradená riadne a včas, stane sa splatnou celá neuhradená časť zročeného výživného naraz. Súd prvej inštancie navrhovateľke podľa § 254 ods. 1 CSP priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie povinný na výživné a deklaroval odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Namietal, že napriek tomu, že súd mal v konaní pripojený spis, týkajúci sa rozvodu manželstva účastníkov sp.zn. 6P/59/2018 ako aj spis o neplatnosti manželstva sp.zn. 15Pc/13/2019, neprihliadal na skutočnosti, ktoré vyplývali z týchto spisov. Navrhovateľka za celú dobu svojho života odpracovala spolu ani nie 3 mesiace, o prácu nejaví záujem, zo spisov vyplýva požívanie alkoholu aj časté návštevy psychiatrických zariadení. Taktiež z nich vyplýva znížený záujem navrhovateľky o styk s dcérou. Súd z týchto zistení nevychádzal. Uveril tvrdeniam navrhovateľky, že si hľadá prácu, hoci súdu nepredložila o tomto žiaden relevantný dôkaz. Na zabezpečenie zamestnania mala navrhovateľka niekoľko rokov. V konaní bolo zistené, že navrhovateľka požívala alkoholické nápoje, absolvovala psychiatrickú liečbu, že bola povinnému za trvania manželstva neverná, čo bolo jednou z hlavných príčin rozpadu manželstva. Svedkyňa S. P. zmenila svoju výpoveď, ktorú uvádzala pôvodne jemu, pred pojednávaním komunikovala s navrhovateľkou, zrejme ju ovplyvnila. Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že sa podrobila testom na prítomnosť návykových látok, ale nie na alkohol, týmito testami sa to zistiť nedá. Podľa psychiatrického vyšetrenia bolo konštatované, že navrhovateľka požíva alkohol v súbehu s liekmi. Na určený styk s dcérou chodí sporadicky, nedodržiava ho. Súd prvej inštancie nerovnakým prístupom porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Taktiež súd prvej inštancie nevzal do úvahy skutočnosti, ktoré nastali pred vydaním rozhodnutia. Maloletá dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý sa od konca roka 2018 o dieťa staral na základe neodkladného opatrenia. Celá starostlivosť o dieťa tak ležala na jeho pleciach, vrátane finančnej záťaže. Náklady, ktoré manželka uviedla, nezodpovedajú realite, pretože od septembra 2019 prestala splácať pôžičku vo výške 144,90 eur, čo súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Súdu vyčíslił svoje mesačné náklady, bez príspevku matky by nebol schopný ich hrať. Súd neprihliadal na to, ako si manželka plní svoje povinnosti, prečo si ich neplní. Podľa jeho názoru nie je pravdivé, že by navrhovateľka s priateľom žili oddelene, v tomto smere sa malo realizovať šetrenie úradu práce. Priznanie výživného navrhovateľke by bolo podľa jeho názoru v rozpore s dobrými mravmi. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a rozhodol tak, že návrh zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

6. Navrhovateľka sa k odvolaniu povinného na výživné písomne vyjadrila tak, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 71 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, vo veci vykonal v dostatočnom rozsahu dokazovanie, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, a navrhovateľka ho považuje za vecne správne. Na pojednávaní sa navrhovateľka vyjadrila podrobne akým spôsobom a kde sa pokúšala nájsť si prácu, o čo sa pokúša doteraz. Pokiaľ ide o svedkyňu S. P., ktorú navrhol vypočuť ako svedka povinný, nie je pravdou, že by ju niekto ovplyvňoval, pred pojednávaním sa svedkyňa len spýtala navrhovateľky, o čo ide v tomto konaní. Žiadna iná komunikácia medzi nimi nebola. V rozvodovom spise sú uvedené dôvody, prečo navrhovateľka súhlasila so zverením dieťaťa do opatery otca, bolo to predovšetkým kvôli správaniu otca pri styku matky s dieťaťom, ktoré navrhovateľku stresovalo a ponižovalo. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov konania.

7. Povinný na výživné sa písomne vyjadril tak, že zdôraznil skutočné náklady, ktoré uhradza, a to predovšetkým vo vzťahu k starostlivosti o domácnosť aj dieťa. Opätovne poukázal na svoje výdavky na zabezpečenie základných životných náležitostí. Zotrvál na svojich tvrdeniach uvádzaných v odvolaní, týkajúcich sa nedostatkov pri hľadaní práce navrhovateľkou, ovplyvňovania svedkyne zo strany navrhovateľky, neprejavovania záujmu navrhovateľkou o styk s dieťaťom. Taktiež zdôraznil požívanie alkoholu navrhovateľkou, jej následné psychiatrické liečenia, s tým, že menovaná je invalidná titulom závislosti na návykových látkach. Zotrvál na svojich ďalších tvrdeniach uvádzaných v odvolaní.

8. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

10. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca nariadovať pojednávanie.

11. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

12. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

13. Vzájomná vyživovacia povinnosť manželov je viazaná na právnu existenciu manželstva, vzniká uzavretím manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti, ako je to pri vyživovacej povinnosti detí k rodičom, resp. vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je preto možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikla disproporcja v ich celkovej životnej úrovni.

14. Rozsah tejto vyživovacej povinnosti je spolu s výživným dieťaťa najväčší. Týka sa všetkých potrebných osobných potrieb, t.j. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia a východiskom je v zásade rovnaká životná úroveň manželov. Pojem "v zásade" rovnaká životná úroveň obidvoch manželov znamená, že nejde o mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí. Súd je pri rozhodovaní povinný vziať do úvahy osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných, zdravotných a iných špecifik týkajúcich sa jednotlivých manželov. Rozdielne potreby a náklady môžu vyplývať aj zo zdravotného stavu, stravovania, ošatenia, spôsobu života a pod. Uvedené ustanovenie bude naplnené, pokiaľ manželia budú mať približne rovnakú možnosť zabezpečiť si svoje základné potreby s prihliadnutím na uvedené osobitosti. Zákon tiež súdu ukladá povinnosť obligatórne prihliadať na starostlivosť o domácnosť, pričom už nehovorí o spoločnej domácnosti, na základe čoho možno hodnotiť aj prípady oddeleného žitia v prípade starostlivosti o dieťa.

15. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie neposúdil vec dôsledne v zmysle vyššie uvedených záverov.

16. Predmetom tohto súdneho konania je výživné na navrhovateľku za obdobie od apríla 2019 do dňa rozvodu manželstva strán, teda 15.07.2020.

17. V konaní bolo zistené, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa 23.09.2016. Rozsudkom č.k. 15Pc/13/2019-115 zo dňa 16.12.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoP/17/2020-140 zo dňa 30.4.2020 bol zamietnutý návrh manžela na určenie neplatnosti manželstva. Následne bolo manželstvo účastníkov na návrh manželky rozsudkom č.k. 6P/59/2018-159 zo dňa 09.07.2020, právoplatným 15.07.2020, rozvedené.

18. Z manželstva účastníkov pochádza jedno maloleté dieťa - W. Z., nar. XX.XX.XXXX. Uznesením č.l. 10P/56/2018-10 zo dňa 20.11.2018 bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti otca z dôvodu, že matka bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou Prievidza, so sídlom v Bojniciach. Následne, do septembra 2019 sa medzi rodičmi na základe dohody realizovala striedavá osobná starostlivosť, v tomto období povinný výživným zasielal navrhovateľke 125,- eur mesačne - polovicu rodičovského príspevku. Rozsudkom č.k. 10P/56/2018-164 zo dňa 16.01.2020 bola mal. W. zverená do osobnej starostlivosti otca; matke bol s dieťaťom upravený styk a bolo jej uložené prispievať na výživu dieťaťa sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Rozsudkom o rozvode manželstva č.k. 6P/59/2018-159 zo dňa 09.07.2020 bola mal. W. zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca; matke bol s dieťaťom upravený styk a bolo jej uložené prispievať na výživu dieťaťa sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa.

19. Z listín obsiahnutých v spise ako i z výpovedí účastníkov je zrejmé, že vzťahy medzi nimi sú značne narušené. Asi od 19.09.2018 účastníci prestali žiť v spoločnej domácnosti, navrhovateľka odišla k matke. Podľa výpovedí účastníkov v rozvodovom konaní, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn.

6P/59/2018 navrhovateľka videla príčiny rozpadu manželstva v tom, že sa jej manžel nevenoval a povinný v tom, že navrhovateľka pila a opustila spoločnú domácnosť.

20. Navrhovateľka nie je zamestnaná, je čiastočne invalidná, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 %. Podľa posudku Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 13.05.2015 navrhovateľka bola od roku 2011 opakovane hospitalizovaná na psychiatrických oddeleniach pre poruchy správania zapríčinené užívaním psychoaktívnych látok so syndrómom závislosti, bola stanovená diagnóza - duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinенčných kríz. Rozsudkom č.k. 11Ps/7/2014-39 zo dňa 30.12.2014 bola spôsobilosť navrhovateľky na právne úkony obmedzená tak, že nie je spôsobilá rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe. Rozsudkom č.k. 11Ps/6/2016-38 zo dňa 24.08.2017 bol rozsudok sp.zn. 11Ps/7/2014 zrušený a spôsobilosť na právne úkony bola navrhovateľke navrátená. Navrhovateľka sa dobrovoľne dňa 23.10.2019 a 24.06.2020 podrobila testom na prítomnosť návykových látok s negatívnym výsledkom. Podľa poslednej správy z psychiatrickej kontroly zo dňa 24.07.2020 má navrhovateľka diagnózy: F43.2 (adaptačné poruchy), abstinencia, F61 (zmiešaná a iná porucha osobnosti), F19 (porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok). Navrhovateľka poberá invalidný dôchodok, v roku 2019 vo výške 204,60 eur mesačne, v roku 2020 vo výške 210,60 eur. Nepoberá dávky v hmotnej núdzi ani iné príspevky, nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce. Od septembra 2018 do 27.06.2020 bývala u matky, mala bežné výdavky, platila poisťku 25,- eur mesačne, paušál na telefón 35,- eur mesačne, splácala úver 144,90 eur mesačne. Asi od 27.06.2020 býva v byte, ktorý bol pridelený do nájmu jej matke. Mesačné nájomné predstavuje 236,65 eur, poplatok za elektrinu 40 eur mesačne, ďalej má náklady na telefón 30 eur mesačne a poistenie 25 eur mesačne. Toto za navrhovateľku hradí matka, ktorej navrhovateľka podľa svojho tvrdenia dáva 100 eur mesačne. Nevlastní žiaden nehnuteľný ani hnuteľný majetok väčšej hodnoty, nie je držiteľkou motorového vozidla. Navrhovateľka uviedla, že si hľadá prácu, bola sa informovať u viacerých zamestnávateľov.

21. Podľa správy ÚPSVaR Prievidza zo dňa 18. 6. 2020 evidujú 35 voľných pracovných miest, ktoré sú vhodné aj pre osoby so zdravotným postihnutím, z toho predchádzajúca prax nie je požadovaná u 24 z nich. Podľa správy mzda na pozícii chemika predstavuje sumu od 580 eur mesačne, na pozícii operátora výroby (obsluha klasických lisov, lisov v poloautomatickej prevádzke, vulkanizácie gumárenských výrobkov, obsluha liniek kontinuálnej vulkanizácie) sumu od 700 eur mesačne, na pozícii pracovník drevospracujúcej výrobe (ukladanie dreva do paliet a pomocné práce) za mesiace od 580 eur mesačne.

22. Povinný výživou je zamestnaný, v roku 2019 dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 813,70 eur vrátane ošetrovného, poberal rodičovský príspevok 220,70 eur mesačne (z ktorého do septembra 2019 zasielal navrhovateľke sumu 125 eur mesačne) a prídavok na dieťa 24,34 eur mesačne. Za obdobie január až marec 2020 povinný výživný dosiahol priemerný čistý mesačný príjem 787,72 eur, poberá prídavok na dieťa 24,95 eur mesačne a do 31.03.2020 rodičovský príspevok 270 eur mesačne. Ku dňu 17.06. 2020 mal na účtoch spolu sumu 1424,07 eur. Žije v byte so svojou matkou a jej priateľom, ktorí mu pomáhali so starostlivosťou o dieťa. Náklady za byt predstavujú 180 eur mesačne, za elektrinu 30 eur mesačne, za plyn 13 eur štvrťročne, koncesionársky poplatok 4,64 eur mesačne, úhrady za televíziu, internet a telefón od 55,09 do 75,19 eur mesačne, poisťka 30 eur mesačne, splátky úveru 229,56 eur mesačne. Ku dňu rozhodovania súdu prvej inštancie sa zvýšil povinnému poplatok za byt na sumu 210 eur mesačne, poplatok za elektrinu 35 eur mesačne; od septembra 2009 na začal splácať úver, ktorý predtým hradila navrhovateľka po 145 eur mesačne, v ktorom je povinný ručiteľom. Nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia a motocykla zn. Kawasaki YSR 750.

23. Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v konaní neboli preukázané žiadne závažné dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že by priznanie výživného zo strany povinného navrhovateľke bolo v rozpore s dobrými mravmi.

24. Zásada dobrých mravov je korektívom, ktorý môže spôsobiť, že napriek všeobecnej požiadavke rovnakej životnej úrovne v manželstve, v dôsledku ich porušovania sa táto zásada nemusí uplatniť. Je to odôvodnené tým, že inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahov súvisiacich s manželstvom. Pomôckou môže byť morálne vymedzenie obsahu manželstva (§ 18), podľa ktorého manželia sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať

sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká výživovacia povinnosť. Podľa konkrétnych okolností prichádzajú do úvahy najmä prípady fyzického, psychického násillia, nevery a opustenia manžela. Treba posúdiť, ako si manžel, ktorý požaduje výživné, resp. od ktorého sa výživné požaduje, plní svoje povinnosti, resp. prečo ich neplní.

25. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že o tom, že navrhovateľka v minulosti užívala drogy, mal povinný vedomosť ešte pred uzavretím manželstva s tým, že navrhovateľka vtedy mala záujem sa liečiť a žiť v usporiadanom vzťahu. Navrhovateľka má aj naďalej diagnostikované adaptačné poruchy, zmiešanú a inú poruchu osobnosti a poruchu psychiky a správania zapríčinenú užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok, v súvislosti s tým čím je uznaná za čiastočne invalidnú. V konaní nebolo napriek subjektívnym tvrdeniam povinného preukázané užívanie návykových látok alebo alkoholu navrhovateľkou v súčasnosti. Z výpovede navrhovateľky, ale aj svedkyne P. bolo zistené, že navrhovateľka pociťovala zo strany povinného ako manžela nedostatok záujmu a pomoci. Vzhľadom na jej zdravotné problémy zrejme starostlivosť o domácnosť a dieťa nedokázala zvládať a sama v konaní priznala, že sa v tom čase (keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti), opila. Následne však podstúpila psychiatrické liečenie a podľa lekárskej správy v súčasnosti abstínuje, pričom v konaní opak preukázaný nebol. Je nepochybné, že navrhovateľka mala asi po dobu asi jedného roka pred rozhodnutím súdu prvej inštancie známosť s iným mužom. Túto známosť s iným mužom navrhovateľka nadviazala takmer po roku od ukončenia spolužitia s povinným na výživné, po začatí konania o určenie neplatnosti manželstva a konania o rozvod manželstva. Tvrdenia povinného, že navrhovateľka s týmto mužom žila v jednej domácnosti v rozhodnom období, preukázané neboli. Z takto popísaných skutkových okolností nemožno vyvodit' žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že priznanie manželského výživného ako takého by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ je povinný argumentuje nedôveryhodnosťou svedkyne P., odvolací súd poukazuje na to, že výpoveď tejto svedkyne nie jediným dôkazom, o ktorý súd prvej inštancie oprel svoj záver o neexistencii rozporu priznania výživného s dobrými mravmi, pričom ani nedôveryhodnosť svedkyne nemožno bez ďalšieho vyvodit' z faktu, že menovaná pred pojednávaním súdu na chodbe pred pojednávacou miestnosťou verejne komunikovala s navrhovateľkou, o to viac za situácie, že skutočnosť (potvrdenú výpoveďou svedkyne), že navrhovateľka pociťovala zo strany manžela nedostatok záujmu a pomoci, navrhovateľka uviedla už pri svojej výpovedi v konaní o rozvod manželstva.

26. Odvolací súd však zistil, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal dôsledne so všetkými zistenými skutkovými okolnosťami vo veci. Súd prvej inštancie uložil napadnutým rozsudkom povinnému prispievať na výživu navrhovateľky jednotnou sumou 80 eur mesačne za obdobie od 23.04.2019 do 15.07.2020, za ktoré obdobie aj vyčíslil zameškané výživné. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie však nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vyrovnal so skutočnosťou, že v priebehu tohto obdobia (od 23.04.2019 do 15.07.2020) došlo k viacerým zmenám v osobných, majetkových a zárobkových pomeroch účastníkov konania. V tomto smere nie je zrejme najmä, či a akým spôsobom súd prvej inštancie prihliadol na fakt, že do septembra 2019 účastníci konania ako rodičia realizovali na základe dohody striedavú starostlivosť o maloleté dieťa, avšak už od januára 2020 bolo dieťa rozhodnutím súdu zverené do výlučnej osobnej starostlivosti otca - povinného výživným, v ktorej je doposiaľ. Nie je zrejme, či sa skutočnosť, že povinný - otec má minimálne od januára 2020 dieťa vo svojej starostlivosti, ktorá nepochybné znamená zvýšenie výdavkov na strane povinného, odrazila aj v rozhodnutí súdu o výške manželského výživného. Z listinných dôkazov tiež vyplýva, že matke bol upravený styk s dieťaťom, avšak v konaní nebolo dôsledne zistené, či tento styk realizuje(realizovala), a ak nie z akých dôvodov, či matka javí o dieťa záujem, ktorá skutočnosť môže mať tiež vplyv na posúdenie otázky osobných a majetkových pomerov strán. Ďalej z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s faktom, že od marca 2020 otec na dieťa už nepoberá rodičovský príspevok vo výške 270 eur mesačne; s faktom, že navrhovateľka od júna 2020 už nežije u matky, ale sama v prenajatom byte (a z akého dôvodu), v ktorom jej vznikajú nepochybné vyššie výdavky. Taktiež sa súd prvej inštancie nezaoberal dôsledne otázkou či si navrhovateľka, ktorá je len čiastočne invalidná, aktívne hľadá, resp. v minulosti (za rozhodné obdobie) hľadala prácu a v tomto smere sa spolahol len na jej vyjadrenie, že tomu tak je, a to napriek správe ÚPSVaR Prievidza o tom, že evidujú pomerne veľké množstvo voľných pracovných miest, vhodných aj pre osoby so zdravotným postihnutím. Neskúmal, z akého dôvodu nie je, resp. v rozhodnom období nebola navrhovateľka evidovaná ako uchádzač zamestnanie na úrade práce a rezignoval na preukázanie tvrdení navrhovateľky, že si prácu sama aktívne hľadá.

27. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie nedostatočne zistil a vyhodnotil osobné, majetkové a zárodkové pomery účastníkov konania, čo znamená, že si nezabezpečil dostatok podkladov pre rozhodnutie vo veci. Keďže súd prvej inštancie neposúdil všetky do úvahy prichádzajúce rozhodné okolnosti danej veci čo do priznania výživného na manželku, predčasný je i jeho výrok o určení zročného výživného (výrok II.), výrok o zamietnutí návrhu vo zvyšku (výrok III.) i výrok o trovách konania (výrok V.) ako výroky súvisiace.

28. Náprava popísaných pochybení súdu prvej inštancie v odvolacom konaní by vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP).

29. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere tak, aby boli úplne zistené pomery na strane účastníkov a až na základe komplexného zhodnotenia pomerov na strane všetkých zainteresovaných účastníkov vo veci opätovne rozhodne. Zároveň s poukazom na § 262 ods. 1 CSP rozhodne i o trovách konania.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).